

ХРОНОЛОГИЈА

1938. Душан „Чарлс” Симић је рођен 9. маја у Београду у Краљевини Југославији. Његово рано детињство обележено је Другим светским ратом, током ког му је породица у неколико прилика умало настрадала у бомбардовању. Када је имао четири године, отац му је емигрирао у Италију у потрази за послом. Неће се видети наредних десет година.
1953. Његова мајка најзад успева да са децом оде у Париз, у град у ком је студирала музику.
1954. У шеснаестој години са породицом је емигрирао у САД, када је и почео да се занима за поезију након што се уписао у Средњу школу „Оук Парк” у Чикагу.
1958. Симић напушта Чикаго и сели се у Њујорк. Ноћу је учио, док је током дана радио мноштво досадних и ниско плаћених послова.
1959. Објављује песму у часопису *Chicago Review*. Следеће године се уписује на Чикашки универзитет.
1961. Регрутован је у војску САД. Морао је да одслужи две године војног рока током припрема за рат у Вијетнаму као војни полицајац у Немачкој и Француској.
1964. Оженио се модном дизајнерком Хелен Дубин с којом је имао двоје деце.
1966. Дипломирао је енглески језик на Универзитету у Њујорку. Одмах потом почео је да пише поезију, испрва на матерњем језику, а затим је постепено прелазео на енглески. Такође, упустио се у превођење песама српских и југословенских песника. Исте године се запослио као помоћник уредника малог фотографског часописа *Aperture*.
1967. Објављује прву збирку песама *Шта трава каже (What the Grass Says)*. Књига наилази на одмерену, али претежно позитивну рецепцију.
1969. Другу збирку поезије објављује под именом *Негде међу нама камен бележи (Somewhere Among Us a Stone is Taking Notes)*. Она покрива широку мрежу тема, од цеза до филозофије.
1970. Преводи избор из поезије Ивана В. Лалића насловљен *Fire Gardens* и *The Little Box*, песме Васка Попе, као и избор *Four Modern Yugoslav Poets* у ком су заступљени Иван В. Лалић, Бранко Миљковић, Милорад Павић и Љубомир Симовић.
Добија награду PEN центра за превод.
1971. *Рашицавајући тишину (Dismantling the Silence)* следећа је Симићева збирка песама. Неколико истакнутих критичара приметило је његов таленат. Почиње да предаје на Калифорнијском државном колеџу, где ће остати две године. Исте године овај песник добија америчко држављанство.
1973. Напушта дотадашњу предавачку позицију и почиње да ради као доцент на Универзитету у Њу Хемпширу у Дураму. Тамо је радио до пензије и стекао титулу професора емеритуса америчке књижевности и креативног писања. Живи на обали језера Боу у Страфорду у Њу Хемпширу.
1974. Објављује *Повраћајак месту осветљеном чашом млека (Return to a Place Lit by a Glass of Milk)*.

1977. Објављује *Харонову космологију (Charon's Cosmology)*. Ова је збирка касније номинована за Награду „Национална књига”.
1978. Објављене су две књиге: *Мејлс: Изабране ђесме (Brooms: Selected Poems)* и *Школа за мрачне мисли (School for Dark Thoughts)*.
1980. *Класичне ипре из балске гворане (Classic Ballroom Dances)*.
1982. *Ошћрине (Austerities)*.
1983. Објављује *Временску ђроинозу за Ушћојију и околину: Песме, 1967–1982 (Weather Forecast for Utopia & Vicinity: Poems, 1967–1982)*. Добија стипендију Фондације „Инграм Мерил”.
1984. Добија Макартур стипендију 1984–1989.
1985. Нашао се у најужем избору за Пулицерову награду са књигом *Изабране ђесме, 1963–1983 (Selected Poems, 1963–1983)*. Објављена је и прозна књига *Неизвесна извесносћ: Разјовори, есеји и белешке о ђоезију (The Uncertain Certainty: Interviews, Essays, and Notes on Poetry)*.
1986. Објављена је збирка *Бескрајна шјуа (Unending Blues)*. Поново је финалиста за Пулицера.
1989. Излазе књиге *Девећ ђесамa (Nine Poems)* и *Свећ се не завршава (The World doesn't End)*.
1990. Његова књига *Свећ се не завршава* добија Пулицерову награду за поезију. Објављене су *Изабране ђесме, 1963–1983 (Selected Poems, 1963–1983)* у ревидираном и проширеном издању и *Књига бојова и ђавола (The Book of Gods and Devils)*. Такође, излази и књига прозе *Чугесне речи, шиха исћина: Есеји о ђоезију и сећања (Wonderful Words, Silent Truth: Essays on Poetry and a Memoir)*.
1992. Ове године су објављене збирка песамa *Хошел Несаница (Hotel Insomnia)* и књига *Алхемија сићничарнице: Умећносћ Џозефа Корнела (Dime-Store Alchemy: The Art of Joseph Cornell)*. Превео је и уредио антологију *The Horse Has Six Legs: Contemporary Serbian Poetry*, што се сматра првим представљањем савремене поезије овог подручја.
1994. Објављена је збирка *Венчање у ђаклу (A Wedding in Hell)*, као и прозна књига *Незајослени виковњак: Есеји и сећања (The Unemployed Fortune-Teller: Essays and Memoirs)*.
1995. Објављује *Засћрашујуће ипрачке (Frightening Toys)*. Изабран је за члана Америчке академије уметности и књижевности.
1996. Објављена је збирка *Шећња са црном мачком (Walking the Black Cat)*, исте године када се нашао у најужем избору за Награду „Национална књига”.
1997. Објављен је избор *Looking for Trouble: Selected Early and More Recent Poems*.
1998. Излази проза *Фабрика сирочагу: Есеји и сећања (Orphan Factory: Essays and Memoirs)*.
1999. Објављена је збирка *Микаго (Jackstraws)*, коју *New York Times* оцењује као „запажену књигу”. Такође, ове године излазе и *Изабране ране ђесме (Selected Early Poems)*.
2000. Збирка *Микаго (Jackstraws)* излази у ревидираном издању. Објављена је књига *Мува у сују: Сећања (A Fly in the Soup: Memoirs)* у којој су обједињени аутобио-

графски есеји и фрагменти. Изабран је за канцелара Академије америчких песника.

2001. Објављена је збирка *Ноћни излећ* (*Night Picnic*).
2003. Излази *Глас у шри ујутру: Изабрране ране и нове ђесме* (*The Voice at 3:00 am: Selected Late and New Poems*).
2004. За *Изабрране ђесме: 1963–2003* (*Selected Poems: 1963–2003*), које објављује ове године, касније добија престижну Међународну Грифинову награду за поезију.
2005. Објављује збирке *Теџа Салаћо, желим да вирнем ђог вашу сукњу* (*Aunt Lettuce, I Want to Peek under Your Skirt*) и *Моја нема ђраћња* (*My Noiseless Entourage*).
2006. Излази проза *Клабир сећања* (*Memory Piano*). Ове године одлази у пензију, али наставља да предаје на Универзитету у Њу Хемпширу.
2007. Истог дана, 2. августа, када је проглашен за Песника лауреата и одабран да ради као Песник лауреат – консултант за поезију у Конгресној библиотеци САД, Симић добија и Награду „Волас Стивенс“ од Академије америчких песника за „изванредно и доказано мајсторство у поетској уметности“. Симић је био члан жирија за доделу Међународне Грифинове награде за поезију. Наставља да објављује песничке и прозне прилоге у часопису *The New York Review of Books*.
2008. Објављује збирке *Та сиићница* (*That Little Something*) и *Шезгесећ ђесама* (*Sixty Poems*), као и књиге *Чуговишће воли свој лавиринћ* (*The Monster Loves His Labyrinth: Notebooks*) и *Одрог: Наћиси о ђоезију и још ђонечему* (*The Renegade: Writings on Poetry and a Few Other Things*).
2010. Објављује збирку *Мајсћор ђперушавања* (*Master of Disguises*) и књигу *Исћо-весћи Песника лауреаћа* (*Confessions of a Poet Laureate*).
2011. Уручена му је Фростова медаља, која се додељује за „животно достигнуће у поезији“. Такође, ове године добија и Вилчекову награду за књижевност.
2013. Објављене су *Нове и изабране ђесме: 1962–2012* (*New and Selected Poems: 1962–2012*).
2014. Симић добија Међународну књижевну награду „Збигњев Херберт“.
2015. Објављује збирку песама *Лугак* (*The Lunatic*) и књигу изабраних прозних радова *Живоћ слика: Изабррана ђроза* (*The Life of Images: Selected Prose*).
2017. Објављена је збирка *Зайисано у мраку* (*Scribbled in the Dark*). Добија Златни венац Струшких вечери поезије.
2019. Објављује збирку поезије *Прићи ближе и слушај* (*Come closer and listen*).
2021. У часопису *The New Yorker* излазе две његове песме, “Left out of the Bible” и “Windy day”.
2022. Излази његова последња збирка поезије *Ниће коћна на вигуку* (*No Land in Sight*).
2023. Умире 9. јануара, у осамдесет четвртој години.